

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320203851
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8320203851.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Viery Zolňakovej a JUDr. Milana Majerníka, v spore žalobkyne: Y. K., N.. XX.XX.XXXX, A. S. N. R. XXX, XXX XX S. N. R., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.205,90 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 21Csp/150/2020-100 z 09. júna 2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti do výšky 500,- eur.
- II. V prevyšujúcej časti mení rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu vo zvyšku zamietla.
- III. Priznáva žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou voči žalovanému doručenu Okresnému súdu Humenné 18. novembra 2020 domáhala primeraného finančného zadostučinenia vo výške 3.205,90 eur. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 9Csp/27/2019o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, keďže Okresný súd Humenné rozsudkom, sp. zn. 9Csp/27/2019 z 28. novembra 2019 uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie a určil neprijateľnosť zmluvných podmienok.

2. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 3.205,90 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovení § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že Okresný súd Humenné rozsudkom, sp. zn. 9Csp/27/2019 z 28. novembra 2019, uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 200,- eur, určil, že zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1 a bode 8.4 zmluvy

o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 24. apríla 2009 sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo 16. mája 2011 vo výške 674,98 eur, určil, že zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1 a 8.4 tejto zmluvy sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z 25. mája 2010 vo výške 1.430,92 eur a určil, že zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1 a bode 8.4 tejto zmluvy sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. V odôvodnení tohto rozhodnutia súd konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov pre nesplnenie náležitostí podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 9Csp/27/2019 bolo rozsudkom z 28. novembra 2019, ktorý je právoplatný, rozhodnuté, že žalovaný porušil právne normy spotrebiteľského práva v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, v dôsledku čoho súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie z troch zmlúv o spotrebiteľskom úvere, pričom v odôvodnení konštatoval a presne vymedzil porušenie právnych noriem spotrebiteľského práva s tým, že tieto zmluvy o revolvingovom úvere treba považovať za bezúročné a bez poplatkov (správne tieto úvery treba považovať za bezúročné a bez poplatkov). Takýto skutkový a právny stav umožňuje žalobkyni podať aj túto žalobu podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd v súvislosti s určením výšky primeraného finančného zadosťučinenia konštatoval, že v tomto prípade nejde o jednorazové pochybenie zo strany žalovaného, ale o úmyselné, vedomé, opakované, viacnásobné porušenie právnych noriem spotrebiteľského práva, vo vzťahu k žalobkyni celkovo v troch zmluvách o spotrebiteľských úveroch v jej neprospech. Súdu je známe z jeho činnosti, že žalovaný taktó postupoval nielen vo vzťahu k žalobkyni ale aj pri iných spotrebiteľoch, uzatváral zmluvy o spotrebiteľských úveroch v rozpore s právnymi normami spotrebiteľského práva, čím spôsoboval značnú nerovnováhu v právnom postavení každého spotrebiteľa, vrátane žalobkyne. Čo sa týka výšky tak tá je primeraná vzhľadom na výšku poskytnutých troch úverov, vzhľadom na výšku bezdôvodného obohatenia a vzhľadom na závažnosť a opakované porušenie právnych noriem spotrebiteľského práva zo strany žalovaného. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je jednak sankčná povinnosť voči podnikateľovi porušujúceho normy spotrebiteľského práva, jednak reparačná povinnosť, uhradzovacia a preventívna.

6. Súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel z dôvodu, že žalobkyňa preukázala svoje tvrdenie, uniesla dôkazne bremeno a v konaní boli splnené zákonné podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj z dôvodu, že zo strany žalovaného ide o recidívu, opakujúce sa porušovanie.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) v spojení s ustanovením § 262 CSP a priznal úspešnej žalobkyni proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

8. Proti rozsudku v celom rozsahu podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietané porušenie práva na spravodlivý proces vzhliadol v tom, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je všeobecné, neurčité a bez označenia konkrétnych skutočností, na základe ktorých bolo vo veci rozhodnuté. Z takéhoto odôvodnenia nie je zrejmé, aká by mala byť spojitosť medzi priznanou sumou a výškou poskytnutých úverov, resp. samotným poskytnutím úverov. To platí aj pre konštatovanie súdu o závažnosti a opakovanom porušení právnych noriem spotrebiteľského práva zo strany žalovaného. Okrem toho žalobkyňa v žalobe neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti preukazujúce výšku finančného zadosťučinenia a žiadny popis skutočností pre posúdenie požadovanej sumy. Tým, že súd prvej inštancie nahrádzal splnenie povinnosti tvrdenia rozhodujúcich skutočností vlastnou činnosťou a vlastným postupom aj napriek tomu, že žalobkyňa bola v konaní zastúpená advokátom porušil ustanovenia Civilného sporového poriadku, predovšetkým ustanovenie § 296. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie tvrdil, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia neplní ani reparačnú, ani sankčnú funkciu. Ide o súkromnoprávny inštitút občianskoprávneho charakteru, ktorý nemôže plniť funkciu sankcie. Tá je na mieste v iných oblastiach práva, ako je administratívne

alebo trestné právo. Ak teda súd prvej inštancie pri určovaní „primeraného“ finančného zadosťučinenia prihliadol na také funkcie či účely, ktoré ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nesleduje, porušil tým zákon a postupoval v rozpore s uvedeným zákonným ustanovením. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za odvolanie a z trov právneho zastúpenia.

9. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa atribúty jasnosti, stručnosti a zrozumiteľnosti odôvodnenia, a preto ho považuje za dostatočne odôvodnený. Pripustením argumentácie žalovaného by bola popretá samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považuje súdom priznanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. Táto výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného, ale aj iných dodávateľov od porušovania práv spotrebiteľov. Primeranosť sumy 3.205,90 eur je vzhľadom na postoj žalovaného a množstvo porušení spotrebiteľských noriem evidentne daná. Pri analogickom použití terminológie trestného práva, súdy by mali pri úvahách o výške primeraného finančného zadosťučinenia zohľadňovať v neprospech dodávateľov, v ich postupoch voči spotrebiteľom špeciálnu recidívu dodávateľov a pri opakovanom porušení spotrebiteľského práva primerané finančné zadosťučinenie zvyšovať a nie znižovať. V tomto kontexte poukazuje na to, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, intenzita porušenia spotrebiteľského práva je daná rozsudkom vydaným v základnom konaní a samotná výška bezdôvodného obohatenia v spojení s ďalšími porušeniami spotrebiteľských noriem je v zásade jediné objektívne a exaktné kritérium pre stanovenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Na základe uvedených skutočností žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. K vyjadreniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že pre posúdenie správnosti napadnutého rozsudku je rozhodujúci obsah daného rozsudku. V tomto prípade, ale napadnutý rozsudok neobsahuje žiadne závery, ktorými by súd prvej inštancie s poukazom na konkrétne preukázané skutočnosti odôvodnil základ uplatňovaného nároku a výšku sumy primeraného finančného zadosťučinenia. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je všeobecné a nedáva odpoveď na základné skutočnosti, ktoré by umožňovali preskúmateľnosť skutkových zistení a právneho posúdenia súdom prvej inštancie. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a sám žalobu zamietol, eventuálne napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného v súdom určenej lehote písomne nevyjadrila.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

13. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne

svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

15. Odvolací súd na základe uvedeného skutkového stavu ako aj citovaných zákonných ustanovení právne uzatvára:

16. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie na základe toho, že v konaní vedenom Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 9Csp/27/2019 o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, dôkazom čoho je rozsudok z 28. novembra 2019. Keďže v tomto konaní bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie spolu vo výške 2.305,90 eur a zároveň bola určená neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v článku 8. bod 8.1. a 8.4. zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 24. apríla 2009, v článku 8. bod 8.1. a 8.4. zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 25. mája 2010, v článku 8. bod 8.1. a 8.4. zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 16. mája 2011, žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 3.205,90 eur, ktoré sa rovná sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť.

17. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

18. K odvolacej námietke žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že v zmysle záverov konštantnej judikatúry právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny, náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, odvolací súd zhodnotil túto odvolaciu námietku vo vzťahu k samotnému nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za nedôvodnú. Z napadnutého rozsudku má odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa si úspešne uplatnila voči žalovanému právo na ochranu spotrebiteľa v dôsledku bezdôvodného obohatenia sa a používania neprijateľných zmluvných podmienok dodávateľom a ich uplatňovania v čase, kedy boli zmluvné dojednania vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky, v dôsledku čoho má podľa zákona o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie. Základ nároku je tak nepochybne daný.

20. Čo sa týka výšky súdom prvej inštancie priznaného finančného zadosťučinenia, ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritéria pre vymedzenie výšky, resp. spôsobu výpočtu finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu bez stanovenia kritérií pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je v danom prípade potrebná komparácia s odškodňovaním iných nemajetkových újm v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov (nevylučujúc európske), pri ktorých dochádza k ujme fyzickej osoby ďaleko závažnejšou a už nezvratiteľnou spôsobom.

22. Hoci odvolací súd nepopiera, že pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na konkrétne okolnosti prípadu, k argumentu žalovaného, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, aká by mala byť spojitosť medzi priznanou sumou a výškou poskytnutých úverov, resp. samotným poskytnutím úverov, uvádza, že to bol žalovaný, kto nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Nielenže uzatvoril so žalobkyňou tri zmluvy o revolvingovom úvere obsahujúce neprijateľné zmluvné podmienky, ale v týchto zmluvách absentovali aj obligatórne náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho je potrebné považovať úvery poskytnuté žalobkyni na základe týchto zmlúv za bezúročné a bez poplatkov.

23. Odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na závažné a viacnásobné porušenie práv žalobkyne, ktorých ochrany sa navyše úspešne domohla v konaní pred súdom, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. V tejto súvislosti však zdôrazňuje, že jeho priznanie vo výške 3.205,90 eur nepovažuje za primerané povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne. Aj keď bola žalobkyňa nútená v dôsledku konania žalovaného domáhať sa ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života spotrebiteľa a je spôsobilé privodiť mu ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, nepríjemných pocitov a iné, nemožno opomenúť ani skutočnosť, že žalobkyni už bol priznaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.205,90 eur. S poukazom na uvedené okolnosti odvolací súd považuje za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur, ktoré je adekvátne skutočnostiam prejednávaneho prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobkyni - spotrebiteľke a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov. Relevantné skutočnosti prejednávaneho prípadu spočívali aj v intenzite procesu uplatňovania svojich práv žalobkyňou a v krátkom časovom slede vzniku právnych skutočností, z ktorých sa vyvodzovalo porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľky. Žalobkyňa nebola nútená domáhať sa svojho nároku vo viacerých samostatne bežiacich súdnych konaniach, ktoré by jej viacnásobne zasahovali do bežného života spotrebiteľa a boli spôsobilé privodiť jej ujmu v súkromnom živote vo forme strachu či nepríjemných pocitov, ale vzhľadom na krátky sled porušení zo strany žalovaného mohla svoje nároky uplatniť v jedinom konaní vedenom Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 9Csp/27/2019 o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, dôkazom čoho je rozsudok z 28. novembra 2019. Teda iba v jedinom súdnom konaní bola žalovanému uložená povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 24. apríla 2009, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 25. mája 2010 a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 16. mája 2011, spolu vo výške 3.205,90 eur, ktoré sa rovná sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť. Z uvedeného dôvodu súd považuje za primerané finančné zadosťučinenie sumu 500,- eur, ktorá je adekvátne skutočnostiam prejednávaneho prípadu a splní si základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobkyni ako spotrebiteľke. Zároveň postačuje na odradenie žalovaného k ďalšiemu porušovaniu práv spotrebiteľov, tak ako to nastalo u žalobkyne v postavení spotrebiteľky.

24. K odvolacej námietke žalovaného o hrubom porušení práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06).

25. K odvolacej námietke žalovaného, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd uvádza, že predmetný odvolací dôvod predstavuje pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktoré nemožno subsumovať pod iné odvolacie dôvody a ktoré je spôsobilé vyvolať následok nesprávneho rozhodnutia vo veci. Z odvolania žalovaného však žiadne konkrétne porušenie procesného postupu súdu prvej inštancie nevyplýva, preto sa odvolací súd predmetnou námietkou žalovaného bližšie nezaoberal.

26. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalovaného za čiastočne dôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti do výšky 500,- eur ako vecne

správny potvrdil a postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 388 v prevyšujúcej časti zmenil a žalobu vo zvyšku zamietol.

27. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týka skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Z tohto dôvodu priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).